

oma rahvusliku kooli heaks ainult sadadesse markadesse. Eesti seltskonna vaba-
tahtlik toetus oma rahvusest koolidele ulatub ainult kümnendikkudesse markadesse,
mis on seletatav sellega, et Eesti iseseisvusest saadik täidavad eesti kui enamus-
rahvuse ülesandeid riik ja kogukond kui suuremad seltskondlikud koondised.
Pealegi on kogukondlikele omavalitsustele avalikkude algkoolide seadusega kohu-
seks tehtud sunduslikult toetada neid kehvemaid õpilasi, kes ise muidu avalikku
koolikohustust ei suudaks täita. Summad, mida linn ja riik selleks otstarbeks
viimaseil aastail välja on andnud, ulatuvad Tartu kohta üle miljoni. Nõnda näit.
andis linn ja riik toetusena kehvemale õpilasele 1923. a. 1 204 688 mk. 75 p., mis
jagatud 892 toetust saanud õpilasega annab keskmiselt 1350 mk. 53 p. õpilase
kohta. Peale selle on keskkoolides õpperahast vabastatud olnud 896 õpilast
1 738 505 mk. suuruses.

Kui siia juurde arvata veel need toetussummad, mida linn on kohustatud
andma mitmesuguseile hariduslikele seltsidele ja asutistele, nagu teater, muuseum,
rahvaulikool, avalik rahvaraamatukogu jne., siis saame alles õige kujutluse neist
suurist kohustusist ja ohvreist, mida praegune põlv-meie linna ja rahva parima
ning õnnelikuma tuleviku nimel peab kandma, et tõsta meie rahva hariduslikku
tasapinda teiste kultuurrahvaste vastava tasapinnani.